

fribonden

MEDLEMSBLAD FOR VANLØSE SKAKKLUB

43. årgang nr.2 marts 1986

Tillykke Børge Gyldholm!

Vores kasserer er når dette læses fyldt 75 år. Utroligt for dem som kender ham - og hvem gør ikke det? - og utroligt i betragtning af det kæmpearbejde han stadig udfører for klubben.

Nyere medlemmer kender først og fremmest Gyldholm som en vittig og flittig bidragyder til Fribonden, og som en uhyggeligt effektiv kasserer. Faktisk har Gyldholm i alle sine år som kasserer præsteret det kunststykke at nedbringe restancerne til nul når årsregnskabet skulle aflægges, og læsere af Fribonden vil vide at det ikke er gået af sig selv, for nu at sige det mildt.

Aldre medlemmer som mig selv husker også Gyldholm som en af de historiske redningsmænd der trådte til da klubben i første halvdel af halvfjerdserne var ved at gå nedenom og hjem.

Ved juleafslutningen har de tilstedeværende år efter år kunnet nyde Gyldholm som entertainer. Gættekonkurrencer, julekantater og juleprædikener så ikke et øje var tørt!

At Gyldholm også har skrevet den nyere (og bedste!) del af vores klubhistorie bør være kendt af alle. Den fås forresten stadig for 15 kr hos kassereren!

På grund af sine fortjenester er Gyldholm nu endelig blevet udnævnt til æresmedlem af klubben. Desuden skal det nævnes at samlige aktive medlemmer af klubben bidrog til en jubilæumsgave. Endnu engang tillykke!

Steen

Hvor bliver Fribonden af?

Opmærksomme læsere - og sådanne findes vitterlig uanset hvad sure redaktører kan sige i deres mere depressive stunder - har bemærket at Fribondens første nummer i denne årgang ikke som sædvanlig udkom i januar, men februar. Og det var ikke en trykfejl!

Sagen er at hvis vi skulle have udsendt et januarnummer, hvad vi selvsagt hjertens gerne ville have gjort, så var det blevet på 5, siger og skriver fem, sider!

De kilder, hvoraf redaktionen øser, er med andre ord ved at tørre ud. Dette problem kan kun løses på to måder: Enten må redaktionen selv skrive en endnu større del af stoffet, eller også må omfanget af hvert nummer, eller det samlede antal numre i en årgang, reduceres. Den første løsning er ganske enkelt ikke mulig. Som bekendt bidrager begge redaktører flittigt til bladet, men ingen af os har tid til at skrive mere end vi gør. Derfor valgte vi den anden løsning, og da vi ikke vil udsende numre på mindre end 12 sider må vi altså se i øjnene at der i fremtiden bliver længere mellem de enkelte numre. At udsende et nummer pr måned, med en enkelt pause i sommerferien, således som vi gjorde sidste år, vil ikke længere være muligt.

Såvidt jeg kan se er aktivitetsniveauet i klubben ikke faldet, men det er folks skrivelyst til gengæld. Som sædvanlig får vi ikke noget referat fra 3. holdets holdkampe. For slet ikke at tale om partier! Jesper Holm er her undtagelsen som bekræfter reglen. Og hvorfor har vi endnu ikke set et eneste parti fra årets vinterturnering? Der er faktisk spillet over hundrede! Og endelig er der koordinerede turneringer: Det har i mange år været skik og brug at en præmietager skrev referat og viste mindst ét parti i Fribonden, ikke sandt Lars Pedersen?

Endelig er der den del af klublivet som ikke kommer til udtryk på de 64 felter. På den halvårslige beretning var der flere forslag til øget propaganda, og forskellige aktiviteter i klubben. Er der virkelig ikke en eneste af disse ideer som fortjener omtale i Fribonden? Jeg synes at vores blad i alt for ringe grad bliver brugt som det det skulle være: et sted hvor medlemmerne giver og får ideer til klubbens trivsel.

Steen

S K A K i S T O R C E N T R E T

Hvad eventuelt selveste Le Montrachet eller blot de langsomme satser i Mozarts klaverkoncerter er for somme, er et røgfrit lokale for mig. Altså sindets, sjælens og i videste forstand den ganske organismes lise. Man må lade, at min ønskedrøm - eller lad os kalde den en fordring - i enhver forstand er af beskeden karakter, ikke pekuniær eller snobistisk men simpelt udtrykt ved mangelen på en tilstand.

En tilstand, ja. Et rum mættet med tobaksrøg... Det er først nu, det går op for mig, at jeg er en beskeden natur (sådan at kræve så lidt for at blive kisteglad), så jeg iler med at komplimentere Lyngby-Virum SK for at have valgt så højloftede lokaler som spillested.

De skarpsindige forstår nu, at detteher må dreje sig om 5. runde af holdturneringen, udebane. Af nedenstående skema ses endvidere, at vi for første gang stillede med fuldt hold, (+R). Det skulle vi måske ikke have gjort?

Kim Kock Sørensen	Hans Nielsen	h 0 - 1
Bo Lund Andersen	Steen Schousboe	1 - 0
Bjarne Nielsen	Benny Petersen	h 1 - 0
Henning Kabel	Leif Jensen	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
Knud Rasmussen	Stefan Hansen	h 1 - 0
Per S. Sørensen	Eivind Einersen	0 - 1
Steen Møller	Niels Rendlev	1 - 0
E. Winstrøm Olsen	Lars Pedersen	0 - 1

Begrundelsen skulle ligge i, at LVS endnu havde deres første sejr tilgode og følgelig måtte anses at tilhøre den blødere mellemvare. I hvert fald havde Morten også hentet en gevinst her! Mens vi veteraner er for bløde...

Der var gladelige momenter. Det første to trediedele henne i spilletiden, hvor Eivind lige efter lærebogen ved en nydelig kombination gjorde modstanderen opmærksom på, at han havde svækket sin opmærksomhed på første revle. En bondemand ned i foret og et komplet sammenbrud for den hvide mand. Fornemt, Eivind! Og uden at ville lyde blasert; - det er den slags, jeg forventer, at Eivind kan.

Jeg må hellere skrive pænt om Leif, ellers bliver jeg ikke kørt hjem i BMW'en næste gang... Allerede Steinitz vidste jo, hvordan man skulle spille mod en passiv franskmænd, så det var forbløffende, at Leif ikke tog bedre vare på sine obligatoriske modstødschancer. Hvorfor tror han, at jeg kalder

fransk en gevinståbning? Ved fredsslutningen var Leifs stilling tæt på at være i det mindste positionelt tabt, hvorfor vi vil rubricere også denne begivenhed under "glædeligt moment". - Derefter så det godtnok sort ud:

Vi har tidligere kredset om Nillers overbevisninger og vil derfor spørge om hvorfor han tror, at det er smart at blive ved med at spille det samme dødfødte Leningradssystem? Om det er i forhånd eller baghånd er ligegyldigt. Mertenpoets værdi forflygtiges snart i den type stillinger, hvor det hele kommer til at dreje sig om feltsvækkelser. Niller fik fortjent ordentligt røven på komedie, og hvis det skal have nogen mening at spille holdskak, bør han have udstedt et decideret forbud mod at anvende sligt system oftere.

Steen fik i en Caro næsten alt det han kunne ønske sig: løberpar pegende mod modstanderens kongestilling (kortrok) + tårnbasse i den åbne g-linie. Men derefter kom han aldrig videre. Bo udnyttede glimrende rådvildheden i den sorte lejr til et modstød på den anden fløj, under hvilken proces han dog også i høj grad profiterede af Steens tidnød. Vingen faldt før 40. træk.

Men glædeligt dog at Lars vandt, selvom det vistnok skyldtes mere held og elastik i uret end egentlig forstand. Lars er ikke ven med uret, og uvenskabet grundlægges hver gang i åbningsfasen, som i Lyngby gik over min forstand. (Lars har nu chancen for at komme ind med en morsom kommentar; sig ikke det skorter på opmuntringer til juniorerne).

Det viste sig, at Benny telefonisk havde opgivet sit hængparti, da jeg genoptog mit. Trods de stolte aner en fornuftig beslutning. Benny er helt ude i tovene; hans spil hænger slet ikke sammen, - kongeangrebene har desperationens karakter, uden pondus i trækkene som tilforn.

Da Eivind havde vundet, var der ikke så meget at raffe om: Men jeg havde ærlig talt svært ved at se, hvordan jeg skulle kunne gøre ham følgeskab. Det lykkedes kun, fordi min modstander insisterede på at skabe positionelle svækkelser for sig selv. (Og så kunne han endda kort før tidskontrollen have afviklet til remis, som udmærket vist af Miki senere). Hængpartiet en formalitet, og jeg havde nær sagt, som en selvfølge nemmere end ventet.

Stefan er schnedig. En bonde i slag i åbningen. Men tabu. Den tålmodige Knud vandt den senere alligevel, og trods VS's stolte traditioner i hængemuler: Tab $3\frac{1}{2}$ - $4\frac{1}{2}$?

Hans

Jubilæum med Sämisch

Fritz Sämisch var en tysk stormester som havde sin stærkeste periode i 30'erne og 40'erne. Krigen kom i vejen for ham som for så mange andre, men han overlevede da selvom han hverken var nazist eller soldat. Eller måske netop derfor.

Han har givet navn til to vigtige åbningsvarianter. I Nimzoindisk er det systemet 1.d4, Sf6 2.c4, e6 3.Sc3, Lb4 4.a3?!. Hvid ofrer et tempo for at sikre sig løberparret og bondeovervægt i centrum. Personligt finder jeg dobbeltbonden i c-linjen hæsliig, og jeg ville aldrig ofre et tempo på at få den ækle tvilling forærende, men smag og behag er som bekendt varierende størrelser. Blandt angrebsspillere er systemet ikke ualmindeligt.

Det andet system som har navn efter Sämisch er den kongeindiske variant 1.d4, Sf6 2.c4, g6 3.Sc3, Lg7 4.e4, d6 5.f3?!. Igen ser vi en stærk bondeophobning i centrum. 5.f3 støtter bonden på e4, som i Kongeindisk ofte bliver et angrebsmål for sort. Desuden kan droningeløberen gå til e3 uden at blive generet af Sg4. Men man kan vel ikke ligefrem kalde 5.f3 for et udviklingstræk.

Da jeg for nogle år siden stødte på nogle problemer i min daværende yndlingsopstilling mod Kongeindisk begyndte jeg at kigge på Sämisch-varianten, og endte med at få lyst til at spille den. Selve teoristudierne var hurtigt overståede, for jeg har (heldigvis) kun én gammel bog om kongeindisk, og i den stod der blot 3 sider om denne variant. Men vigtigere end teoribøger er selvfølgelig partier, og før jeg tog varianten på repertoiret "studerede" jeg en halv snes mesterpartier. Det vil sige at jeg spillede dem igennem og forstod så meget eller så lidt som jeg nu kunne.

Min premiere med Sämisch fandt sted den 9. december 1981, i en holdkamp mod KS. Sven Pedersen har sort:

1.d4, Sf6	4.e4, d6	7.Sg-e2, Sc6
2.c4, g6	5.f3, o-o	8.d5, Se7
3.Sc3, Lg7	6.Le3, e5	9.Dd2, Se8

Hvid har den sædvanlige terræfordel i centrum, men sort er klar til modstødet f5. Det kan hvid ikke for-

hindre, men han kan åbne g-linjen:

10.g4,f5

11.g:f5

Et af de partier som jeg havde studeret var Petrosjan-Diaz fra Biel 76. I en lignende stilling spillede Petro her 11.g5, men var senere ikke helt tilfreds med stillingen. Han vandt selvfølgelig alligevel. Petro's 11.g5 skal gøre den sorte løber på g7 helt kold, men også efter g:f5 er denne løber dårlig. Min ide med teksttrækket var at åbne g-linjen fordi sort så ikke uden videre kan smide alle sine officerer i hovedet på min konge når jeg rokerer langt. Den sorte kongestilling skal jo så også forsvares.

11.-,g:f5

13.Lf2,Kh8

12.o-o-o,f4

14.Kb1(?)

En slags betinget refleks. Siden lærte jeg at hvid i denne variant skal spille c5 så snart som muligt. Her altså 14.c5! med klar fordel. Indtil videre går det som planlagt, men det foruroligede mig noget at sort spillede varianten næsten i lyn tempo. Indtil nu har han brugt mindre end 7 minutter, men...

14.-,Sf6 ?

Spillet à tempo, men en klar fejl. For det første er 14.-,Lf6 adskillige tempi bedre end partifortsættelsen, og for det andet var der det passive 14.-,b6 eller det hidsige 14.-,c5. På det sidste kan Hvid muligvis vinde en bonde efter 15.d:c6 e.p., men der bliver åbnet til den hvide konge. Nu får Hvid klar fordel med det tematiske

15.c5!,Sh5

Sort vil bytte sin dårlige løber, og springeren stod i vejen.

16.Sc1 ?

Skabelon! Rigtigt er 16.Tc1, med truslen 17.c:d6, c:d6 18.Sb5,a6 19.Sc7,Tb8 20.Ia7

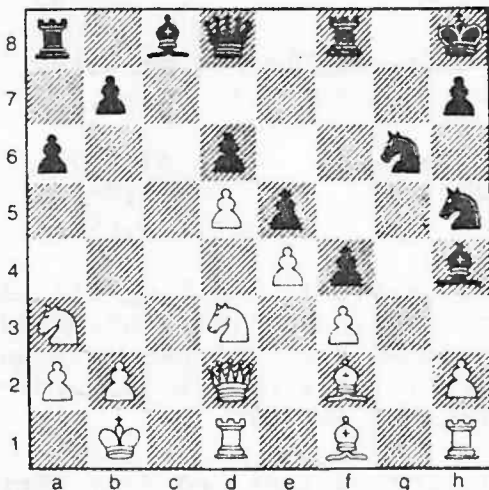
16.,-,Sg6
17.Sd3,Lf6

18.c:d6,c:d6
19.Sb5(?)

Igen er 19.Tc1 det rigtige.

19.,-,a6

20.Sa3,Lh4

21.Lg1(!)

Her fik jeg øje på Dr.Holst,som studerede stillingen med et vantro smil. Da jeg kort efter traf ham ved ølkassen - hvor ellers? - sagde han at han kunne se at jeg forsøgte at bevise at udgangsstillingen var den stærkeste!

21.,-,Le7

22.Sc4,Sh4

23.Sel ?

Bedre er nok De2,hvor den alligevel går hen senere. Nu taber Hvid tid med springeren,som stod fint på d3.

23.,-,b5?

24.Sb6,Tb8

25.S:c8,D:c8

Hvid har trukket 6 gange med springeren,blot for at bytte den af. Ja,men der er et gabende hul på c6, og det kunne sort ellers have dækket med Lb7/d7! Det var nu pænt af ham at spille b5.

Hullet på c6 og de sorte bønder på a6 og b5 fik mig nu ind på en plan som i hvert fald er original:

26.Lf2,Dd7

27.Sc2,Sg7

28.L:h4!?

En sær og ulogisk løberafbytning i Sämisch,hvor den sortfeltaede løber normalt er guld værd for Hvid. Men nu ville jeg ikke længere have besvar med at dække bonden på f3,og ville spille på de hvide felter. Løberen på f1 holder indtil videre den sorte dame væk

fra h3,men det er meningen at den skal erobre feltet c8 (og dermed c-linjen),og komme i nakken på de sorte dronningefløjsbønder. Såvidt jeg kan se har sort ikke noget forsvar.

28.,-,L:h4	30.De2,Ta8	32.Sc6,Lb6
29.Sb4,Ld8	31.Tc1,La5	33.Dg2,Ta-c8

Tidnøden nærmer sig så småt. Jeg har lo minutter tilbage,og Sort ll.Hvid har stadig initiativet.

34.Dh3,D:h3	36.Sb4,a5	38.Tc1,Tf7
35.L:h3,Tc7	37.T:c7,L:c7	39.Sa6,Se8
		40.Tc6,h5

Tidnøden er overstået,og nu brugte jeg lang tid på det hemmelige træk: 41.S:c7! Det ser lidt ulogisk ud at bytte den sorte løber af,men jeg analyserede i den følgende uge alle varianter til gevinst,fx 41.,-,T:c7 42.Ta6,a4 43.Ta8,Te7 44.Td8,Kg7 45.Ld7

Jeg mødte derfor op til hængepartiet med stor optimisme,og væbnet til tænderne med alle mulige varianter. Blot for at få at vide at min modstander havde opgivet. Det kunne han sgu' godt have givet mig besked om,især da vi havde udvekslet telefonnumre. Men denne omstændighed formåede nu ikke at ødelægge min fornøjelse ved partiet!

Premieren blev altså en succes for Sämisch,og efterhånden fik jeg tiltusket mig 9 points i 9 partier med denne åbning. I sandhedens interesse må det dog indrømmes at der var to klare tabsstillinger undervejs. Den ene har jeg tidligere vist i Fribonden (i et referat fra Gladsaxe's jubilæumsturnering) og den anden kommer jeg måske tilbage til ved lejlighed. Men foreløbigt vil jeg blot love at vende tilbage med selve jubilæumspartiet som ikke har andre kvaliteter end netop den at være mit lo. parti med Sämisch. Desuden giver det lejlighed til at kommentere Eivind's tidligere indlæg om åbningsteoretiske forberedelser som en særlig svagheit ved VS. Altså på gensyn ved lejlighed!

Steen

Holdkamp: 2. holdet mod Jernbanerne II

Der er fortsat stil over 2. holdet. I 4. runde blev det til 6-2 over jernbanefolket, der stillede op med en god del veteraner og reserver. De gav os nu god kamp og det var først i de sidste fire partier vi fik vendt kampen.

Søren B.P. indledte med en hurtig gevinst. Jeg tror det har noget at gøre med selvopfyldende profetier. Efter nederlaget i 1. runde spåede jeg, at Søren hurtigt ville komme igen. I 2. runde kæmpede han som en løve for at vende et lige spil til gevinst. I næste runde vandt han sikkert og kunne altså nu i 4. runde, som den første, gå fra brættet som vinder. Go'tno'g.

Desværre gik Jan Erik ret hurtigt ned. Spillet ville ikke rigtigt glide, men han er også en af dem der nok skal komme igen.

Finn M. kom ud for noget der lignede en katastrofe. Efter at have været klart foran materielt overså han en mat i bunden. Det må være mangel på kamptræning.

Det hjalp lidt da Eigil, efter god hjælp fra modstanderen, fik han halet et 1-tal hjem i et ellers lige tårnslutspil.

Her midtvejs var vi iøvrigt begyndt at få bange anelser. Kun 2-2 og ikke alt for lyse udsigter ved de restrerende brætter. I hvert fald ikke nok til den forventede store sejr. Søren Juul og jeg var hver foran med en bonde, men fordelene var langt fra oplagte. Lars'es parti var vanskeligt at vurdere og Jan stod klart i underkanten.

Uanen tro måtte jeg selv langt hen i slutspillet før en banal fidus afgjorde partiet. Søren J. blev ved og ved med at stå bedst, hvilket man jo ikke altid kan bruge til noget. Søren har heldigvis den indstilling, at han bare skal vinde. Hvad han så gjorde, men først efter hængeparti.

Lars J. er nok den på holdet der har mest plan i sit spil, og som sædvanligt sejlede han sikkert i mål. Måske var der ikke på noget tidspunkt grund til at være nervøs; i alle tilfælde var hængekuerten blot en formalitet.

Jan fik langsomt vendt sit parti. Jeg har engang i en bog om skakpsykologi læst, at et par genstande før og under et parti kan gøre underværker. Om jernbanemanden har læst den samme bog ved jeg ikke,

og fordi det stod i bogen behøver det jo ikke at være rigtigt.

Med hiv og sving blev det altså til pane sejrscifre. Da vore værste konkurrenter, Ishøj I og Øbro III, satte en hel del point til i samme runde, ser det lovende ud med henblik på oprykning.

Johnny W. Andersen

Fra vinterturneringen.

Redaktionen efterlyser i februar-Fb partier fra vinterturneringen, og da jeg efter 7.runde ligger lunt med kun 1 tabsparti, synes jeg at jeg vil delagtiggøre bladets tålmodige læsere i min gennem mange år møjsommeligt tilegnede visdom. Som Hvid kan jeg godt lide at spille prøjsisk, hvis modstanderen tillader det, men jeg har heller ikke noget imod at gå ind på spøgen som Sort, måske fordi åbningen med sine mange lumske vendinger tiltaler min lidt luske-
de karakter.

Først tabspartiet: B.Gyldholm-B.Valente.
1.e4,e5 2.Sf3,Sc6 3.Lc4,Sf6 4.Sg5,d5 5.exd5,
Sxd5 6.Sxf7,Kxf7 7.Df3+,Ke6 8.Sc3,Sd4 9.Lxd5+?,
med 9.Dxd5,Dxd5 10.Lxd5,Kd6 11.Le4 ville Hvid
ha' det rigtig rart.
9.-,Kd6 10.De4?,Lf5! 11.o-o,Lxe4
og Hvid taber, men henrettelsen blev dog først
fuldbyrdet efter 45'træk. Efter 11.Sb5+,Kc5!
12.Dxe5,Dxd5 13.Dxd5,kxd5 14.Sxc7+ undgår Hvid
dametab, men kommer mindst en lot officer og 3
bønder bagud; partiet er alligevel tabt, o-1.
Retfærdigheden sejrer.

Næste parti, også prøjser: Chr.Hartmann-BG
1.e4,e5 2.Sf3,Sc6 3.Lc4,Sf6 4.Sg5,Lc5 5.Sxf7
haps! og dog - bedre var rokade
5.-,Lxf2+ 6.Kxf2,Sxe4+ 7.Kel
lidt bedre er Ke3, som besvares med Dh4, og
~~Sort~~ har svare fordøjelsesvanskeligheder. Par-
tiet fortsatte sådan:

7.-, Dh4+ 8.g3, Sxg3 9.Tg1, Se4+ 10.Tg3, Dxh2
11.Tf3, Sd4 12.Sxh8, Dgl+ 13.opgivet, o-1.Der
følger Tf1 og ≠ i 2 træk. Ondskabens triumf.

Det sidste parti er en slags hybrid, som man
måske kan kalde dronningbondespil med hollandsk
udtræk. Trods indbygget galopløb synes det at
byde Sort de næstbedste chancer. Det ser sådan
ud: BG-Jesper Holm.

1.d4, e6 2.c4, f5 3.Sc3, Sf6 4.Lg5, Le7 5.e3, o-o
6.Sf3, d5 7.cxd5, Sxd5 8.Lxe7, Sxe7 9.Lc4, Sd5
af ialt 9 træk 4 springertræk; den hyphest er
da helt ustyrlig, det må være kuller, men la'
den bare mere sig.

10.o-o, c6 11.Tel, b5 12.Lb3, a5 13.e4, Sxc3
14.bxc3,

nu brak bæstet endelig sin elendige hals.
14.-, a4 15.Lc2, Lb7 16.exf5, exf5 17.Te5, Lc8
hen te' kommoden og tebaws igen; med Sd7
ofrer Sort ganske vist bonde f5, men han skaf-
fer sig samtidig lidt tiltrængt albuerum.
18.De2, Ta7 19.Td1, Df6 20.g3, Ta-f7 21.Tel, Sa6
sigter mod c7 og afbytningsforsøg på d5, evt.
Ld7 efterfulgt af Dd8 og frigørelse på e8,
men det er svært at hamle op med Aljechinkano-
nen på den åbne e-linie.

22.c4!, f4? - nu går der vist panik i ham.

23.Sg5, f3 24.Lxh7+, Kh8 25.Dd3,

De4 var nok endnu stærkere, men Sort har alli-
gevel ingen chancer.

25.-, Dh6,

det var lige præcis dér, den ikke skulle have
været hen, og nu er det slut

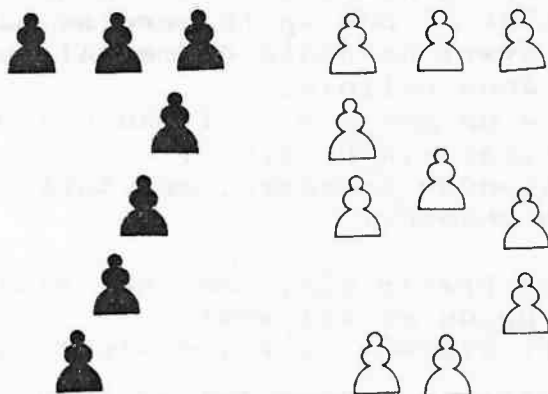
26.Sxf7+, Txf7 27.Te8+ og ≠ i næste træk, 1-o.

Jeg kan muligvis slumpe til at vinde gruppen;
i så fald skal jeg vel rykke 2 grupper op, ef-
tersom jeg i sin tid som den eneste i klubbens
historie rykkede 2 grupper ned på én gang. -
Men det sker nok ikke, det er altid de små i
samfundet, der skal trynes.

B.Gyldholm.

PROGRAM

On 5/3	Udsatte kampe + hængepartier	kl. 19.45
On 12/3	Udsatte kampe + hængepartier	kl. 19.45
On 19/3	1. holdet hjemme mod Rødovre I	kl. 19.45
	2. holdet hjemme mod Øbro III	kl. 19.45
On 26/3	Onsdag før påske. Klubben har åbent	
On 2/4	Udsatte kampe + hængepartier	kl. 19.45
On 9/4	Udsatte kampe + hængepartier	kl. 19.45
	Opmærksomheden henledes på at denne aften er dead-line for de 8 første runder. Ikke spillede partier fra disse runder honoreres med runde nuller.	
On 16/4	Vinterturneringen 9. runde	kl. 19.45
On 23/4	Udsatte partier samt hængepartier	kl. 19.45
On 30/4	Udsatte partier samt hængepartier	kl. 19.45
On 7/5	Forårsarrangement	
On 14/5	Forårsarrangement	
On 21/5	Generalforsamling	kl. 20.00
On 28/5	Sommerturnering begynder	

Fribonden udgives af Vanløse Skakklub, som spiller hver onsdag kl. 19,45 i lokalerne i Menighedshuset, Ålekistevej 156, ved Vanløse Kirke.

Formand	Stefan Aalekjær Hansen	79	10	25
Kasserer	Børge Gyldholm	74	35	21
Redaktion	Hans Nielsen	18	30	95
	Steen Schousboe	71	74	97
Klubbens giro		6	47	84 33